

for de engelske Smørimportører forlange Garantier for, at det danske Smør er ægte, det er simpelthen, fordi fra 1ste Januar d. N. er der i England traadt en ny Lov om Kunstsmør i Kraft. Det er overmaade simpelt, det er det Hele. (Udflydelse). Vrede Medlemmer synes at være enige med mig; det skulde glæde mig. Det er nemlig i Henshold til den engelske Lovs § 7, der fastslaaer, at enhver Handlende, som enten sælger eller — ja, jeg skal ikke ramse alle Lovens Udtryk op — eller i det Hele paatræffes med forfalsket Smør i Hænde er straffskyldig, med mindre han kan godtgjøre paa saadan Maade, at den paagjældende Domstol erkjender det for tilstrækkeligt Bevis, at han har kjøbt det paagjældende Quantum Smør for ægte, og beviser, at han sælger det i samme Tilstand, hvori han har kjøbt det. Det forklarer udtømmende, hvorfor netop det nu er de engelske Importører om at gjøre at faae Attesten fra deres Smørleverandører, om at Smørret er ægte. Naturligvis for i paakommende Tilfælde at værge sig selv. De have ikke tidligere havt det nødt, nu have de det derimod nødt, fordi den engelske Lovgivning paa dette Punkt er forandret. Men det har ikke det Mindste med Mistanke eller ikke Mistanke at bestille, det er indlysende. Om det forøvrigt overhovedet skulde være muligt ved Lovbestemmelse at give det smørkonsumerende England Garantier for det danske Smørs Ægthed, veed jeg egentlig ikke, men jeg tvivler meget derom. Jeg tror egentlig, at Englænderne er noget for praktiske Folk til, at de overhovedet sætte Pris paa theoretiske Garantier. Jeg tror, at den Garanti, som vort Landbrug herhjemme kan give England for godt uforfalsket dansk Smør, bestaar i vedblivende at sætte Hovedopmærksomheden paa, at gjøre Smørret saa godt som muligt og da navnlig afhjælpe Grundene til den Uendelighed, kan man gjerne sige, af Klager, som der efterhaanden indløber fra England over Smørrets Betskaffenhed. Jeg skal ikke nærmere paavise Betskaffenheden af disse Klager, vi kjende dem jo alle, de gaa jo gjerne ud paa, at det er for vandholdigt, at det er for lidt holdbart, at det svinder for meget, at det er for sjæftet, kort sagt man er ikke saa absolut tilfreds med det danske Smør, som det her saa ofte anføres. Maaste jeg som Parantes maa indskyde den Bemærkning, at jeg tror, at netop paa Grund af disse Klager er Jaren saa meget større for, at Meierierne skulle sig friste til ved Hjælp af Oleomargarin samtidig at afhjælpe en Del af disse Klager. Jeg skjønner ikke rettere, og jeg har faaet det godtgjort ved Udtalelser fra mere sag-

kyndig Side end jeg selv, at den Til sætning af 15—16 pCt. Oleomargarin til det danske Smør ikke alene, hvad der jo er et simpelt Regnestykke, vil medføre en direkte Forhøjelse af Fortjenesten af 8—9 Ore for hvert Pd. Smør, men tillige paa naturlig og let Maade forsaavidt afhjælpe Manglen, som det giver Smørret en fastere Konsistens og gjør det mere holdbart, og altsaa til en vis Grad afhjælper netop de Klager, der nu indløber fra England. Derfor mener jeg, er Jaren saa meget større, og derfor fordres der saa meget mere Uagtpaagivenhed overfor Meierierne, og jeg tror, at man i den Henseende ikke let kan gaa for vidt, naar man ikke gaar til aldeles urimelige Foranstaltninger, og jeg tillader mig derfor at haabe, at dette Thing vil vedtage de i Loven indsatte 3 nye Paragrafer, som netop paapeger Midler i saa Henseende, og pege paa, hvad man bør gjøre for at forhindre Bedragerier af den af mig omtalte Art. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, som atter og atter kommer frem og atter og atter i samme Form, uagtet det forekommer mig at burde have været forladt, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt et Forbud mod eller en Umuliggjørelse af Kunstsmør vil have den gavnlige Indflydelse, som mange af de ærede Landbrugere tro, da skjønner jeg ikke rettere, end at Kunstsmør eller ikke Kunstsmør her i Landet, er den lige-gyldigste Sag af Verden med Hensyn til Prisen for vort Smør paa det engelske Marked. Jeg skjønner ikke, at det i fjerneste Maade kan gjøre enten fra eller til, om vi lave Kunstsmør herhjemme. Med Hensyn til, om det kunde have Betydning, at man paatvang Kunstsmørret et Mærke, hvorved det absolut maatte stjelne sig fra det danske naturlige Smør, da vil jeg ikke benegte, at det er meget muligt, at det kan have nogen Betydning ikke alene herhjemme men maaste ogsaa udadtil. Jeg tænkte mig tidligere, at man lettere kom over Bankefæderne ved simpelthen, naar Foranstaltninger og svigagtige Handlinger i England til en vis Grad var beviske, da rent at forhindre at udføre Kunstproduktet; men det kan nok være, at denne Foranstaltning har større Næppevidde, end man, eller i det mindste jeg, paa Forhaand var tilbøielig til at antage, og jeg maa erkjende, at efter det Besøg, jeg gjorde paa Laboratoriet forleden, da har jeg i saa Henseende i nogen Grad modificeret min Anskuelse paa flere Punkter. Jeg erkjender det villigt, thi jeg hører ikke til dem, der holde fast ved det, man ikke længere holder for fuldt rigtigt. Jeg siger, jeg har modificeret min Anskuelse dels med Hensyn til et eventuelt Udførselsforbud og dels med Hensyn til Farvningsspørgsmaalet.